

и съ нѣщата, които се намиратъ въ крѣпоститѣ на Шуменъ и Варна.

Членъ 12.

Турскитѣ стопани или други, които би пожелали да живѣятъ вѣнъ отъ Княжеството, могатъ да си запазятъ недвижимий имотъ въ Княжеството, като го даватъ подъ наемъ или подъ управление на други лица. Една турско-българска комисия ще се натовари да рѣши въ течение на двѣ години, както всичкитѣ въпроси за начина на продаване, използуване или употрѣбление въ полза на Високата Порта на държавнитѣ имущества и вакѣфитѣ, тъй и всичкитѣ дѣла, които сж свързани съ горнитѣ въпроси, и въ които сж замѣсени интереси на частни лица.

Поданицитѣ на Българското Княжество, които пътуватъ или оставатъ да живѣятъ въ други части на Европейска Турция, се подчиняватъ на турскитѣ началства и закони.

Членъ 13.

На югъ отъ Балкана се образува една провинция, която взема името Източна Румелия и която остава подъ прямата политическа и военна властъ на Султана, но подъ условие на пълна административна автономия. Нейний генералъ-губернаторъ ще бѣде християнинъ

Членъ 14.

Източна Румелия се ограничава на сѣверъ и сѣверо-западъ отъ България и обема земитѣ, които се намиратъ въ слѣдующето очертание: